

Závěrečná zpráva ze studijního pobytu

Akademický rok (doplňte prosím)

Tato zpráva musí být předána Zahraničnímu oddělení Filozofické fakulty UP (dále jen ZO FF) po ukončení studijního pobytu. Zprávu, prosím, zašlete e-mailem na adresu j.horakova@upol.cz. Do předmětu e-mailu napište „Zpráva z pobytu“ + název příslušné země.

Závěrečné zprávy, jejichž autoři a autorky souhlasili/y se zveřejněním, jsou k dispozici na internetové adrese <https://www.ff.upol.cz/studenti/zahranicni-mobility/administrace-vyjazdu/>.

Jméno a příjmení studenta/studentky:	Lucie Reichertová Veronika Žďánská Barbora Lindnerová
E-mail:	reichertova.lucie@gmail.com
Domácí VŠ:	Univerzita Palackého v Olomouci
Domácí fakulta	Filozofická fakulta
Obor studia:	Indonéština se zaměřením na cestovní ruch
Hostitelská země:	Indonésie
Hostitelská VŠ:	Universita Indonesia
Délka pobytu:	1 semestr

Prosíme o vyjádření, zda hodláte zprávu poskytnout k uveřejnění a zda ji hodláte zveřejnit anonymně či nikoli. Zveřejnění jména a kontaktu může pomoci dalším uchazečům a uchazečkám o stipendijní pobyt v zahraničí.

Souhlasím s uveřejněním této zprávy nebo její části na internetových stránkách ZO FF

ano ne

Souhlasím s uvedením jména u mé zprávy

ano ne

Souhlasím s uvedením e-mailové adresy u mé zprávy ano ne
Souhlasím s tím, aby zpráva byla uchována pro potřeby ZO FF
po dobu pěti let od jejího odevzdání. ano ne

Body pro sepsání Zprávy ze studijního pobytu:

- **Zahraníční pobyt** (uveďte stručné informace o délce studijního pobytu, o univerzitě či pracovišti, kde jste stáž absolvovali, o Vaší činnosti spojené se studiem)
- **Před odjezdem** (informace o formalitách, které je třeba zajistit před odjezdem – víza, pojištění apod., doprava, spojení, ceny)
- **Ubytování, stravování, doprava** (druh ubytování, kvalita, způsob zajištění, cena, možnost využití studentské koleje, možnost stravování v menze)
- **Finance** (způsob výplaty stipendia, dostatečnost finančních prostředků, potřeba finanční zálohy ze soukromých zdrojů, nepředvídané náklady)
- **Volný čas** (využívání volného času, akce a služby pro studenty a studentky, přístup do univerzitních zařízení – do knihoven, k internetu apod., sportovní a kulturní příležitosti, tipy na výlety)
- **S jakými problémy jste se setkal/a při přípravě cesty a během zahraničního studia**
- **Další komentáře a doporučení** (rady a tipy pro ostatní studenty a studentky)
- **Celkové hodnocení** (jaký přínos měla stáž pro Vaše studium, diplomový projekt, doktorskou práci, pro zlepšení jazykových znalostí apod.)
- **Odkaz na fotogalerii** (můžete připojit odkaz na Vaše osobní webové nebo facebookové fotoalbum, případně je možné zaslat několik fotografií v příloze e-mailu)

Zprávu napište buď jako souvislý text nebo, potřebujete-li, odpovídejte na otázky.

1) TEXT

Konec

Jsme doma, živé, zdravé a s tolika novými zkušenostmi, že se nám o tom ani snad nikdy nesnilo. Půl rok utekl jako voda, to, co nám přišlo daleko už je za námi a to, co jsme si myslely, že nedokážeme, jsme společně zvládly. Nebyl to nejlehčí půl rok, ale naučilo nás to jedno. Cokoliv je špatně, nefunguje nebo trvá hrozně dlouho, jediné, co vždy zaručeně pomůže je široký úsměv. To byla zpravidla jedna věc, na kterou jsme si rychle zvykly. Tak jak my jsme se chovaly v Indonésii, to nám Indonésie oplácela zpátky a mnohem bohatěji.

Začátek

Nervy, stres, možná až lehké vyčerpání. Na začátku, myslím takovém tom úplném, má člověk neskutečnou euforii, že po dvou letech studia to dokázal a jede na Bali, teda vlastně Jávu, možná Kalimantan, my jsme vlastně dost dlouho vůbec ani nevěděly, kam nás, kdo pošle. Pokud je člověk volnomyšlenkářský, tak tenhle přístup

ocení. Dlouhou dobu se jen spekulovalo, na jak dlouho, kdo, kam a kolik. Po nějaké době to začala být otrava a už to bylo každému tak nějak i jedno, hlavně ať už sedíme v letadle a začne ta exotická jízda.

Asi to byl přelom červenec/srpen kdy to všechno odstartovalo. Na mailu přistálo bezmála 15 papírů, které se tvářily, že jsou všechny stejné, ale byly údajně rozdílné. Co nejrychleji vyplnit, vytisknout, netisknout, poslat, špatně. Vyplnit znovu, ale jinak, poslat jinam, sakra. Něco chybí, a životopis raději přidejte. Kdyby někdo váhal, vždycky se vyplatí mít životopis rovnou i s pasovou fotkou. Byl to boj, počáteční strach z toho neznáma a dokumentů víc, než jste vyplnili za celý život.

Poplatky, všude samé poplatky, před příjezdem i po příjezdu, občas ani nevíte za co, ale ti, kterým to platíte na ambasádách, úřadech a imigračních, se vždy tváří, že vědí, co dělají, takže platíte. Na konci srpna při odjezdu, jsme se skoro všechny shodly, že to oběhávání a vyplňování za to snad ani nestálo, odjížděly jsme s velkou neznámou a naivně si myslely, že už jsme velké indonéštinářky. Po příjezdu se svět otočí o 180 stupňů, a to je přesně ten moment, který si budete pamatovat napořád. Přesně kvůli tomuhle a milionům dalších momentů se to vyplatí. A teď, nikdo z nás neřekne nic jiného než, stálo to za to!

... možná je těžké si zvyknout, jak Indonésie (ne)funguje, ale zamilovat si ji, trvá jenom pár prvních chviliek

Lucie R.

Ubytování

Uprostřed srpna nás kontaktoval jeden student z univerzity, jestli jsme si již zajistily ubytování. Na moji odpověď, že ne, nám doporučil byt, ve kterém bychom mohly bydlet všechny 3 dohromady. Jednalo se o dvě ložnice, koupelnu a obývák spojený s kuchyní. Byt byl umístěn v obchodním domě, vzdálen zhruba 15 minut chůze od školy a cca 5 minut od vlakové zastávky, a měl k dispozici knihovnu, běžeckou dráhu a bazén, který byl bohužel po celou dobu našeho pobytu rekonstruován.

Škola

První den školního roku na Universitas Indonesia jsme navštívily univerzitní imigrační kancelář, abychom podepsaly nějaké papíry a dostaly pokyny o tom, co bude dál. Dozvěděly jsme se, že abychom mohly začít studovat, potřebujeme ještě vyřídit různé dokumenty, jako například dopis od našeho ubytování nebo různé podpisy od úřadů.

S výběrem předmětů nám pomohla naše poradkyně Kiki a náš semestr strávený v Indonésii doprovázely předměty jako Javánské náboženství, historie námořnictví, indonéština, Indonéská společnost a archeologie náboženství. Všechny tyto předměty byly v indonéštině. Po vyřízení zmíněných formalit nás čekal poslední úkol, a to návštěva imigrační kanceláře a vyřízení studentských víz. Studovat jsme začaly zhruba v polovině září. Na každý předmět jsme měly jiného učitele a také jiné spolužáky. Seznamování s novým školním prostředím bylo celkem vtipné – nejdřív se nás všichni ptali, jestli jsme si náhodou nespletly učebnu, protože asi není úplně typické, když najednou vtrhne do třídy plné Indonésanů bruneta, blondýna a zrzka bílé barvy pleti. Časem jsme si však zvykly jak my, tak i naši noví kamarádi.

Jedna přednáška trvala zhruba 3 hodiny. Jednalo se jak o teoretickou část, tak různé projekty, prezentace a eseje, které většinou probíhaly formou skupinové práce, což bylo pro nás velmi přínosné jak z vědomostní, tak z jazykové stránky, neboť vše probíhalo v indonéštině – práce, domluva, prezentování. Po každé prezentaci následovala i diskuze na dané téma, kde se ostatní studenti ptali na různé nejasnosti nebo doplňující informace. Kromě prezentací a esejí na nejružnější témata jsme také měly často za úkol shrnout obsah knížek, nebo obsah vybraných kapitol v učebnici, sem tam i celou učebnici. Školu jsme měly každý den kromě pondělí, ale domácí příprava a schůzky se spolužáky ohledně skupinových projektů nám příliš volného času nenechaly.

Zkouškové období probíhalo na konci října a v prosinci. Ve většině případů probíhala zkouška právě psáním eseje na nějaké větší téma, v některých předmětech se však klasicky psaly testy na probranou látku. Výsledná známka z předmětu se skládala z aktivity během semestru, úrovně vypracování zadaných úkolů a samozřejmě zkoušek.

Kampus univerzity je obrovský, jezdí zde autobus, který zastavuje u jednotlivých fakult. Každá fakulta má i svou jídelnu, kde je možnost zakoupení nejružnějšího jídla za velmi dobrou cenu. V kampusu je i velké množství různých kaváren a restaurací, konají se tu různé akce a koncerty, a prostředí je velmi příjemné a hlavně, oproti zbytku města, plný zeleně.

Barbora L.

Výlety a náš volný čas

Když jsme přijely do Jakarty musely jsme se hlavně seznámit s tím, jak vše chodí ve škole a s okolím, celkově si zvyknout na spoustu nových věcí. Na delší výlety jsme začaly jezdit až po měsíci, co jsme bydlely v Jakartě.

Ze začátku jsme se snažily poznat město, jely jsme vlakem do centra a viděly největší mešitu v jihovýchodní Asii, památník Monas a muzea v okolí. U památníku Monas jsme navštívily místní stánky s jídlem a vyzkoušely nejznámější indonéský pokrm Nasi Goreng, což je smažená rýže se zeleninou a dalšími ingrediencemi.

Na další výlet jsme se vydaly trochu dál, a to do Bogoru do botanické zahrady, myslely jsme si, že botanická zahrada bude ráj, ale to byl omyl, všude bylo plno odpadků.

Vydaly jsme se i do zoologické zahrady, která byla také jedním velkým zklamáním, protože výběhy pro zvířata nebyly upravené a zvířata nevypadala dobře.

Po měsíci v Jakartě jsme už poznaly město a okolí, tak jsme si udělaly výlet na jih ostrova Jáva na pláž jménem Cimaja, která ležela 4 hodiny autem od Jakarty. Na výlet jsme vyrazili společně se dvěma Japonci, kteří s námi chodili na univerzitu. Viděli jsme pláže, vodopády, rýžová pole a jedli mořské plody. Co nás zaujalo byly vesnice na moři, kde se dalo dojet jen lodí.

Měly jsme seznam míst, na která bychom se chtěly podívat a jedno z těch míst byl vodopád, který ležel kousek od Bogoru. Tentokrát nás na výlet pozvali rodiče od naší kamarádky z univerzity. Byl to jednodenní výlet, na kterém jsme viděli spoustu vodopádů, přírodu a vyzkoušeli místní kuchyni.

V říjnu jsme jely do zábavného areálu Ancol v Jakartě, kde se nachází akvárium – SeaWorld, aquapark, zábavní park a další. Navštívily jsme SeaWorld. Ancol je úžasné místo, kde se dobře najíte a užijete si spoustu zábavy.

V Jakartě je hodně míst, které stojí za návštěvu a jedním z nich je koloniální restaurace Cafe Batavia. V blízkosti této restaurace je mnoho muzeí, která se soustředí na koloniální éru Indonésie.

Naším největším dobrodružstvím byla návštěva města Yogyakarta, kde studovali čtyři studenti z našeho oboru. V tomto městě se nachází dva největší chrámy v Indonésii, první z nich je budhistický chrám Borobudur z 9. století a druhý je Prambanan což je hinduistický chrám, který pochází z 10. století. Yogyakarta je kulturní město, ve kterém jsme si vyzkoušely, jak se dělá batik a zjistily jsme, že to není úplně jednoduchá záležitost, ale určitě to stálo za to. V okolí města bylo plno

možností zábavy a my si vybrali s našimi kamarády z Japonska, že vyzkoušíme jízdu na kruzích v jeskyni Kalisuci.

Ptali jsme se místních, jaké další zajímavosti jsou v blízkosti města a někdo nám doporučil podívat se na východ slunce u sopky Merapi, rozhodli jsme se, že tento výlet uskutečníme. Další den ráno okolo 3 hodiny jsme vstali a vydali se jeepem na cestu k sopce, viděli jsme doutnající sopku při východu slunce a měli toho nejlepšího průvodce na světě! Náš průvodce/řidič nám udělal úžasné fotky a povyprávěl nám spoustu zajímavých věcí.

V Yogyakartě jsme navštívili nejlepší restaurace, kavárny a warungy, pochutnali si na perkedel což je bramborová placka obalená ve vajíčku a je to nejlepší indonéské jídlo, které není pálivé!

Jeden z našich posledních výletů byl školní zájezd do města Bandung, kde jsme navštívili kulturní představení. Zahráli jsme si na typické hudební nástroje a zatancovali si s dětmi indonéské tance.

Ve volném čase jsme chtěly navštívit dobré kavárny, jak v části, kde jsme bydlely tak i v centru Jakarty. Vymýšlely jsme různou zábavu jako například kluziště v nákupním centru či kurz šití, který nám dal hodně! Také jsme chodily pravidelně cvičit jógu a plavat na plavecký bazén v areálu školy. Naše cvičitelka jógy, která měla přes 50 let nám dávala nelehké úkoly co se týče jógových pozic, které ona zvládala levou zadní.

Veronika Ž.

První den s naší buddy

Plavecký bazén v areálu školy

Botanická zahrada v Bogoru

Vodopády kousek od Bogoru

Universitas Indonesia

Yogyakarta – chrám Prambanan

Pláž Cimaja

...s velkou láskou, TŘI

GRÁCIE

2) DOTAZNÍK

(délka odpovědí – dle vlastního uvážení)

1. Co byste doporučil/a studentům, kteří plánují studijní pobyt v zahraničí s ohledem na informační materiály o cílové zemi či místě studia, finanční podporu, jazykovou přípravu, postup, jak žádat o přijetí apod.:

2. Můžete poskytnout tip/ radu týkající se společenských záležitostí v hostitelské zemi/ na hostitelské instituci (kulturní rozdíly, důležitost jazykové výbavy atd.):

3. Jaké byly hlavní rozdíly mezi vzdělávacími postupy a metodami, průběhu zkoušek atd. na domácí a na hostitelské instituci:

4. Jaké závěry můžete vyvodit z absolvování studijního pobytu v rámci programu mezinárodní mobility. Splnil pobyt Vaše očekávání. Setkal/a jste se s nějakými závažnými problémy. Co jiného kromě akademického přínosu Vám pobyt dal:

5. Které stránky výměnného studijního pobytu zejména oceňujete:

6. Máte nějaká doporučení, jak výměnný program mezinárodní mobility zlepšit?